

Stefan Moysa

"Unter deinem Schutz. Mariengebete und Betrachtungen", Johannes Paul II, Freiburg-Basel-Wien 1983 :
[recenzja]

Collectanea Theologica 54/4, 194

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ewangelia według św. Łukasza opowiada o faktach związanych z narodzeniem, o spisie ludności, podróży św. Rodziny, urodzeniu Dzieciątka, hołdzie pasterzy. Ale te wydarzenia coś mówią, a słowo Ewangelii tłumaczy ich znaczenie. Mowa jest o ukazaniu się aniołów, o jaśniejszej chwale Bożej, o pokoju obiecany ludziom dobrej woli. To wydarzenie niesie nadzieję, wzywa, by wszystko rozpocząć od nowa, by ciągle podejmować starania o człowieka, o jego godność i jego prawa.

Innym, powracającym motywem jest światło. Jezus jest światłem Bożym, które świeci w ciemnościach. Ciemnością jest wszystko, co stwarza zamieszanie, pustkę, co pragnie budować sens życia jedynie na człowieku. Te ciemności zostają oświecone światłem, które może jest słabe i małe, jednakże nawet nikle światełko widoczne jest w ciemnej nocy. Wystarczy ono, aby przezwyciężyć lęk i moc dalej postępować w życiu.

Znany biblista, a zarazem duszpasterz i człowiek Kościoła, umie jak mało kto zbliżyć rzeczywistość słowa Bożego ku sprawom ludzkim. Zasygnalizowane tu rozważania nie pozbawione poetyckiego piękna będą dla czytelnika pomocą, by z narodzenia Chrystusa czerpać wciąż nową radość i nadzieję.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

JOHANNES PAUL II., *Unter deinem Schutz. Mariengebete und Betrachtungen*, Freiburg-Basel-Wien 1983, Verlag Herder, s. 96.

Zostały tu zebrane wyjątki z przemówień i modlitw Ojca Świętego dotyczących Matki Bożej. Mogą one służyć jako rozważania na przykład na każdy dzień miesiąca maja, jest ich bowiem 31. H. Urs von Balthasar zwraca uwagę w przedmowie, jak te rozważania, pochodzące z głębi autentycznego życia wewnętrznego, oparte są równocześnie na solidnej teologicznej podstawie. W centrum duchowości Ojca Świętego stoi Chrystus, a Maryja stale jest obecna i wprowadza do Jego tajemnicy. W rozważaniach tych zostaje również uwidatniony związek, o którym niewiele wiemy z Ewangelii, a mianowicie łączność między Maryją, dającą Kościołowi jedność wewnętrzną, a Piotrem, który przedstawia jego jedność zewnętrzną i instytucjonalną.

Rozważania eksponują przede wszystkim wątki ściśle teologiczne i związek Maryi z historią zbawienia. Maryja uczestniczy w odkupieniu i jako Matka Odkupiciela zbliża tę tajemnicę każdemu człowiekowi. Wyjątek z przemówienia papieskiego wygłoszonego w Efezie podkreśla, że Maryja jest Matką Boga, który pragnął urodzić się z kobiety i być prawdziwym człowiekiem, ponieważ chciał uratować człowieka nie jako obcy, ale jako brat.

Liczne są wyjątki, które mówią o — tak drogim Ojcu Świętemu — zawierzeniu Maryi. Tu zwraca uwagę przede wszystkim modlitwa wygłoszona w Częstochowie w czasie pierwszej pielgrzymki; papież zawiera tu Matce Bożej nie tylko swoją Ojczyznę, ale cały program odnowy Kościoła nakreślony przez Sobór Watykański II, w którym tak ważne miejsce zajmuje jedność chrześcijan i jedność całej rodziny ludzkiej.

Coraz częściej powraca w rozważaniach papieża sprawa zawsze zagrożonego pokoju. O to szczególnie modli się on w Gwadelupie w czasie pierwszej pielgrzymki swego pontyfikatu, a też w Fatimie w rocznicę zamachu na jego życie. Ojciec Święty powierza Matce Bożej pokój świata, szczególnie w swoich oredziach na początek każdego roku.

Rozważania papieża, które się tu znalazły, ułatwiają zrozumienie jego pobożności Maryjnej i mogą pomóc do tego, aby taką samą pobożność ożywić w sercach chrześcijan.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa